

tillod mig at forbavses over hos Socialdemokratiet, er, at man bryder det Princip, man hele Tiden har hævdet, at den daarligst stillede Befolknings Varer saa vidt muligt ikke skulde fordyres. Her fordyrer man dem ganske roligt gennem dette Lovforslag. Man bryder ogsaa med et andet Princip, idet man gaar med til en forøget Afgift for derved at holde den fremmede Vare borte. Man forsøger altsaa nu i Virkeligheden ved en Fordyrelse af den indenlandske Vare at fremme en Beskyttelse for dansk Industri. Til en saadan Beskyttelse har man tidligere ikke kunnet faa Socialdemokratiet med, og for Resten har ogsaa Regeringen hævdet, at noget saadant vilde man ikke være med til; Regeringen gør ganske sikkert ved denne Lejlighed en Regel gældende, som man selv er gaet imod i Sommer. Men man kan jo meget godt forandre sig fra Sommer til Foraar, det er sket før.

Det ærede Medlem sagde til mig, at jeg var i Stand til at forstaa alle Standpunkter. Det anser jeg for overmaade smigrende for mig. Jeg vil ogsaa gerne være en af dem, der kan forstaa andre Menneskers Tankegang, og jeg kan ogsaa meget vel forstaa det ærede Medlems Tankegang. Jeg ved meget godt, hvorfor Socialdemokratiet ønsker Hjemmearbejdet udryddet. Det er mig fuldkommen klart, for saa vidt begriber jeg ham. Men jeg synes, han udsmykker det med nogle Ord, som ikke ganske passer til Sagen. Jeg forstaa det. Men naar han siger, at jeg skulde forstaa Konsekvensen i hans Udtryk og Holdning, maa jeg tilstaa, at det forstaaer jeg ikke. Konsekvens synes jeg ikke, der er i det paa een Gang at hævde, at man vil staa paa den almindelige Befolknings Tarv, forsøge at hindre, at Arbejderbefolkningens Levevilkaar fordyres, og saa samtidig at stemme for dette Lovforslag. Jeg kan forsikre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at han saamænd ikke havde behøvet at gøre det, Lovforslaget var nok gaaet igennem endda. Finansministeren har et saadant Tag paa de i sit eget Parti og i det konservative Folkeparti, som maa og vil bevare dette Ministerium mod enhver hændelig Ulykke, at Socialdemokratiet ikke havde behøvet at være den tredie i dette Forbund.

Ordføreren (N. K. Kristensen): Jeg vil bringe den højtærede Finansminister en Tak for hans Tilslutning til Tanken om, at udenlandske Varer bør betegnes med Ordet „udenlandsk“. Jeg tror, at Foreningen „Dansk Arbejde“ vil glæde sig over Ministerens Svar i Dag.

Jeg skal ikke blande mig i Striden mellem Ordføreren for Socialdemokratiet og Ordføreren for det radikale Parti. Naar den ærede Ordfører for det radikale Parti beklager sig over, at der er lagt saa megen Skat paa den billige Tobak samt paa Skraa og Snus, maa jeg dog sige, at det forekommer mig, at Skatten paa den billige Tobak i alt Fald ikke er for høj i Forhold til den Skat, der lægges paa den dyre. Paa Skraa og Snus skal der efter Lovforslaget lægges en Afgift af 10 pCt. Saa vidt mig bekendt er Skraa og Snus ikke forbeholdt Fattigmand. Der er sikkert mange rige Folk, som skraar, og maaske ogsaa dem, der snuser. Det sidste ved jeg nu ikke, men Snustobak er i alt Fald en Vare, der ikke er forbeholdt den fattige Befolkning, men som kan bruges baade af rige og fattige.

Lange: Jeg kan ikke være enig med den højtærede Finansminister i, at de næringsdrivende den 4. Oktober vidste det samme, som de vidste den 23. November, og at der derfor ikke skulde være nogen Rimelighed i at vedtage det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Jeg synes, der er meget væsentlig Forskel paa, hvad man vidste den 4. Oktober, da der blev bebudet en Efterbeskatning, og hvad man vidste den 23. November, da der blev fremsat et Lovforslag, hvoraf man kunde se, hvilke Skattesatser der tilsigtedes gennemført, saa man blev i Stand til at foretage en Beregning af, hvor stor Efterbeskatningen vilde blive. Men da det Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, ikke har vundet Tilslutning fra nogen Side, og under Hensyn til den imødekommende Holdning, den højtærede Finansminister indtog overfor den anden Del af vort Ændringsforslag, skal jeg tillade mig at tage Forslaget tilbage, idet jeg udtaler Haabet om, at Finansministeren vil benytte den Dispensationsmyndighed, der gives ham, med den størst mulige Hensynsfuldhed overfor de næringsdrivende.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 til § 40 er af Forslagsstillerne taget tilbage. Ønsker nogen at optage Forslaget? Hvis ikke, betragter jeg det som bortfaldet. (Ophold). Ændringsforslag Nr. 1 til § 40 er bortfaldet.

Bramsnæs: Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) udtalte, at Socialdemokratiet ikke behøver at nære nogen som helst Frygt for, at dette Lovforslag ikke skulde blive gennemført paa Rigsdagen i